

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 551/2020-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Vágóom, Šafárikova 4, Galanta, vo veci namietaného porušenia ústavnosti rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8 Cpr 11/2019 z 19. septembra 2019, rozhodnutím Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2020 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júna 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, sťažnostná argumentácia a návrh rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci preskúmania ústavnosti rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 Cpr 11/2019 z 19. septembra

2019, rozhodnutia Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) z 31. januára 2020 a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 18. júna 2020.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupoval v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8 Cpr 11/2019 v postavení žalobcu. Z obsahu ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, čoho sa domáhal proti žalovanej [REDAKOVANÉ], ale podľa spisovej značky možno usudzovať, že išlo o pracovnoprávny spor. Sťažovateľ ako dôvody ústavnej sťažnosti uvádza, že na výzvu okresného súdu doručil všetky ním požadované doklady. Okresný súd ho vyzval na predloženie dokladov, ktoré predtým žalovaný sťažovateľovi neposkytol s poukazom na ochranu osobných údajov. Išlo o údaje o pracovných zaradeniach zamestnancov, o ich mzdových dekrétach a pracovných zmluvách. Okresnému súdu a krajskému súdu sťažovateľ oznámil, že požadované doklady mu žalovaný nie je povinný vydať a navrhoval ich vyžiadanie od žalovaného príslušnými súdmi. Toto odporúčanie sťažovateľa všeobecné súdy nerešpektovali. Sťažovateľ sa s týmito rozhodnutiami nestotožňuje.

3. Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu vydať rozhodnutie, ktorým by určil, že rozhodnutia okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu sú protiústavné. Zároveň navrhol vrátenie veci prvostupňovému súdu.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

4. Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

4.1 Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. V súlade s čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon, ktorým je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

7. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

7.1 Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

7.2 Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

7.3 V súlade s § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Z ústavného vymedzenia postavenia a kompetencií všeobecných súdov a ústavného súdu v Slovenskej republike (princíp subsidiarity) vyplýva, že ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (obdobne napr. III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010).

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

9. Ústavný súd na úvod konštatuje, že podanie sťažovateľa je ústavnou sťažnosťou v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preskúmal splnenie zákonom ustanovených podmienok konania pred ústavným súdom a zistil, že ústavnú sťažnosť podala oprávnená osoba – sťažovateľ ako žalobca v civilnom súdnom spore (§ 122 zákona o ústavnom súde). Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, či bola podaná v zákonnej lehote (§ 124 zákona o ústavnom súde) a či je návrh prípustný (§ 55 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ uvádza, že je v konaní zastúpený advokátom na dôchodku, ako aj advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde), nepredložil však plnomocenstvo výslovne udelené na zastupovanie pred ústavným súdom. Ústavný súd zistil, že ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), ale neobsahuje

všetky všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123 zákona o ústavnom súde).

10. V ústavnej sťažnosti absentujú akékoľvek právne a skutkové dôvody v podobe relevantnej ústavnoprávnej argumentácie týkajúcej sa porušenia práv sťažovateľa. Jeho argumentáciu možno zhrnúť tak, že všeobecné súdy nerešpektovali jeho návrh na vyžiadanie dokladov od žalovanej, preto sú ich rozhodnutia protiústavné. Odôvodnenie ústavnej sťažnosti je podstatnou (osobitnou) náležitosťou ústavnej sťažnosti a od jeho kvality sa v podstate odvíja možnosť prieskumu ústavného súdu.

11. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane konštatoval, že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde (§ 43 ods. 1 a § 123 ods. 1) vyplýva, že sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen označením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu a navrhnúť v tejto súvislosti dôkazy. Dôvody ústavnej sťažnosti by mali byť prispôbené namietaným porušeniam základných práv alebo slobôd.

12. V posudzovanej veci je sťažovateľ zastúpený advokátom ako kvalifikovaným právnym zástupcom, no napriek tomu ústavná sťažnosť nemá zákonné náležitosti. Nie je v nej označené základné právo alebo sloboda, ktorých porušenie sťažovateľ namieta, a to ani odkazom na príslušný článok ústavy. K ústavnej sťažnosti neboli priložené kópie právoplatných rozhodnutí (§ 123 ods. 3 zákon o ústavnom súde) ani iné dôkazy. Navrhovaný petit nie je formulovaný dostatočne určito, a to z dôvodu nedostatočného označenia rozhodnutí všeobecných súdov, a je nevykonateľný.

13. Následkom uvedených nedostatkov zostala ústavná sťažnosť sťažovateľa v rovine vyjadrenia jednoduchej nespokojnosti s rozhodnutiami všeobecných súdov a polemizovania s ich závermi. Predložená ústavná sťažnosť nie je dostatočná ani pre posúdenie splnenia všetkých podmienok konania, nieto ešte pre posúdenie ústavnej udržateľnosti záverov všeobecných súdov. Účelom konania pred ústavným súdom je

ochrana ústavnosti, a nie poskytnutie ďalšieho opravného prostriedku umožňujúceho prehodnocovať správnosť záverov všeobecných súdov.

14. Ústavný súd dodáva, že podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne. Na nedostatky návrhu na začatie konania uvedeného v § 42 ods. 2 písm. a) až e), h), m), o), p) a s) až v) ústavný súd navrhovateľa neupozorňuje.

15. Za uvedenej situácie nie je možné uvažovať o výzve na odstránenie uvedených nedostatkov. Zistený bol totiž neodstrániteľný nedostatok ústavnej sťažnosti, čo viedlo ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa k jej odmietnutiu podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že nemá náležitosti (konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd) podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde.

16. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2020

Miroslav DURIŠ
predseda senátu